

TEATRUL NAȚIONAL „I.L.CARAGIALE” BUCUREȘTI

PREMIERĂ ABSOLUTĂ

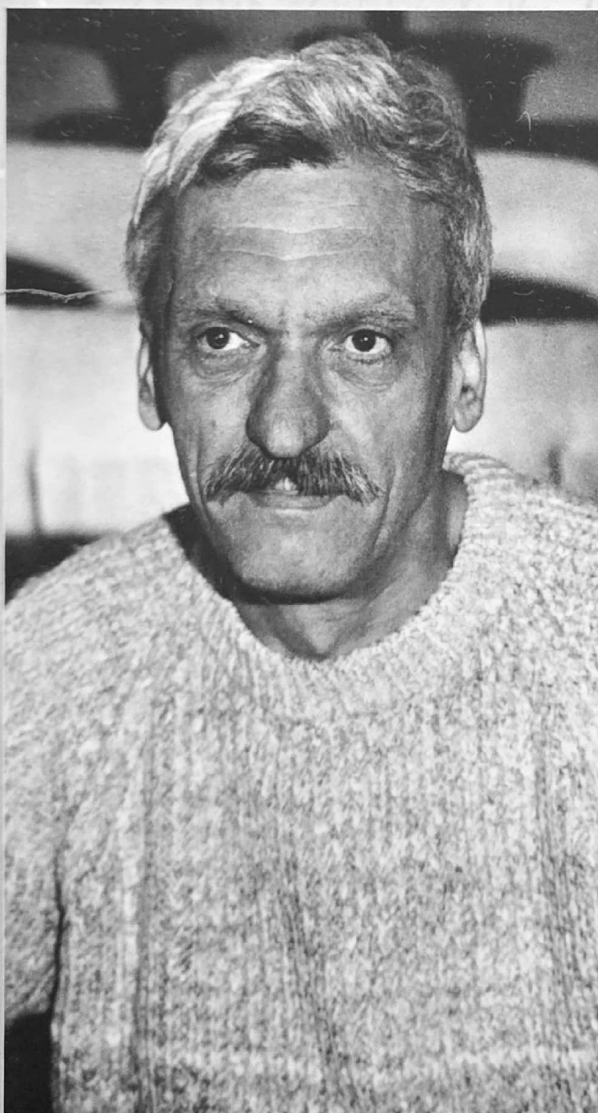
**BOABE DE ROUĂ
PE FRUNZA DE LOTUS
ÎN BĂTAIA LUNII**
de Nicolae Mateescu



Stagiunea 1998-1999

Director general
ION COJAR

Director artistic
GELU COLCEAG



NICOLAE MATEESCU

Născut la 22 noiembrie 1945, la Ploiești.

1966 - Facultatea de Filologie;

1974 - Facultatea de Psihologie.

Proză

Vedere de pe balustradă - schițe și povestiri, 1968, Ed. Eminescu

Stația de salvare - schițe, nuvele, 1975, Ed. Eminescu

Sărbătoare legală - roman, 1991, Ed. Cartea Românească

Reportaje

Războiul pâinii - 1974, Ed. Eminescu

Oamenii pământului - 1978, Ed. Eminescu

Puterea unui sat în fața lumii - 1985, Ed. Eminescu

Teatru

Regina balului - 1981, Teatrul Ion Vasilescu, regia Grigore Popa; 1986, I.A.T.C., regia Gelu Colceag;

1987, Teatrul Giulești, regia Gelu Colceag;

1989, Secția maghiară a Teatrului de Nord, Satu Mare, regia Paraszka Miklos

Dragul meu anonim - 1982, Televiziunea Română, regia Sorana Coroamă-Stanca

Dacă dă Dumnezeu și ploaie,

(în colaborare cu Denis Dinulescu) -

1993, Teatrul Mic, regia Dan Micu

DE LA TEXT LA SPECTACOL

După una din repetiții eram pe holul teatrului, în apropierea maestrului Mereuță; nu observase că sunt acolo și l-am auzit murmurând: "Ce caut eu în comedia asta?"... Personajul pe care îl joacă are toate motivele să-și pună o asemenea întrebare, așa că replica este acum în spectacol.

Faptul că am fost de față la aproape toate repetițiile - de la prima lectură și până la sfârșit - n-a fost simplă curiozitate sau dorință de a-mi apăra piesa de "mușcăturile" scenei, ci, dimpotrivă, din convingerea că mai ales o comedie nu poate să aibă un text definitiv decât în seara premierei. Comedia are ritmurile și rimele sale pe care i le dă numai scena. Cu o echipă ca aceea distribuită de Gelu Colceag, inventivă, permanent creatoare, ar fi fost păcat ca autorul să nu fie prezent, să nu preia sugestiile care veneau dinspre scenă. Și mai e ceva: să scrii dramă, să suferi de unul singur în camera ta de lucru e posibil și chiar e decent, dar să râzi de unul singur e destul de riscant.

Cred că ceea ce s-a construit la repetiții cu Gelu Colceag și cu actorii este spre binele piesei și al spectacolului. Sunt texte minunate care nu pot fi jucate, după cum sunt și spectacole minunate care nu au în spate piese foarte importante. Dependența teatrului față de literatură se oprește acolo unde începe miraculoasa sa libertate.

Asemeni maestrului Mereuță, cred că fiecare dintre noi se întreabă uneori ce caută în comedia pe care o trăim, dar dacă ne aflăm în plină comedie încă e bine: înseamnă că n-am ajuns la dramă.

Nicolae MATEESCU



Radu Gabriel

C A P C A N A

O comedie cu subiect rural în 1999? Nici nu îți vine să crezi. Trebuie să fie pe undeva o capcană în piesa cu titlul de haiku a lui Nicolae Mateescu. Oricum, pariul Teatrului Național pe acest text este temerar și, într-o confruntare cu publicul, singura certitudine este că va arunca o sondă în gustul nostru pentru ruralitate, destul de precar după 1990. Puțini dintre noi mai sunt dispuși astăzi să asculte "basmе" cu "veșnicia s-a născut la sat" chiar povestite de Lucian Blaga. Dispariția diferențelor dintre sat și oraș, visul de aur al comunismului care viza transformarea satelor în așa numitele "centre agro-industriale" pare că deja s-a produs, dar mai degrabă în sens invers atâta vreme cât orașele României, începând chiar cu capitala, arată ca niște sate mai mari în care câinii latră și ursul merge.

Piesa are toate aparențele unei comedii: caractere nete, bine diferențiate, restrictive chiar (cei buni, cei răi și intermediarii), un ritm alert și ascendent, gustul pentru dilatarea situațiilor, pentru "comicul enorm" (mirele ce dispare în ziua nunții, mortul care înviază) prin care situațiile sunt extrase din realitate pentru a fi proiectate în suprarealitatea comediei.



Ion Ionuț Ciocia, Afrodita Androne

Este prezentă și perechea amoroasă cu parteneri ce orbecăiesc unul în căutarea celuilalt pentru o nuntă mereu amânată, tulburând cu problemele ei pregătirile pentru un turneu în China a echipei de "dansuri bătrânești" a Căminului cultural. Te întrebă de ce turneul nu are loc. Un grup de țărani români care se confruntă cu bizareriile Chinei, iată o situație comică de natură să stârnească imaginația. Dincolo de această structură comică, autorul scrie un pamflet care, nu o dată, alunecă în dramă. Niță Snae, "rapsodul popular" și purtătorul de cuvânt al autorului (*Raisonneur*-ul, cum se spune) "iese" adesea din comedie și "intră" în satiră, ba chiar "strică" această comedie: "Dom' primar, mai întâi mi-ați luat pământul că, ați zis, din cauza mea nu sunteți eficienți. Pe urmă ați vrut să mă scoateți din casă, să puneți porumb în urma mea și pe mine să mă duceți la bloc că, ați zis, așa veți fi mai eficienți..." Idealurile lui Niță Snae sunt aceleași din **Noi vrem pământ și Răscoala** doar că răscoala nu se mai produce; doar o revoltă de comedie în care țăranul își înscenează propria moarte. Conștiința lui e marcată de toate silniciile ce au traversat satul românesc: colectivizarea, "urbanizarea", falsificarea, retrocedarea și cine știe ce va mai urma. Nicolae Mateescu pare a ști ce va urma. Ansamblul de dansuri bătrânești este dezmembrat și primarul, în mers cu vremea, îl recompune după legile economiei de piață și cheamă o japoneză care să-i învețe... dansuri chinezești. Oameni cu identitatea mutilată sub diferite pretexte, țăranii lui Mateescu joacă într-o comedie cu măștile tragediei pe figură. Niță, țăranul transformat cândva în rapsod popular prin efectul "culturii de masă", este doar o umbră palidă a țăranului "literar". Pentru că "românul este născut poet", Niță vorbește în versuri, dar, prin asta, nu devine sublim, nici tragic ci stângaci și ridicol ca albatrosul lui Baudelaire cu care petrec marinarii pe puntea unui vas. Este redus la o regalitate învinsă ce nu produce decât versuri satirice de această calitate: "Foaie verde, foaie lată / Cine a tăcut o dată / O să tacă viața toată". După colectivizare, japonizarea - iată capcana pe care o întinde dramaturgul în acest text abil și deconcertant, ca o pictură naivă.

Mircea GHIȚULESCU

BINE AȚI VENIT!

CINEMA

DISCOTECĂ

W.C.

ĂRIE
RIAT

XEROX
3500 A4

FATA 380 lei
FATĂ ȘI PĂ
SPATE.....760 lei
FORMULARE.....264 lei
TIPIZATE.....910 lei

Silvia Năstase



Maria Buză



Maria Teslaru



L I R I S M U L C O M I C U L U I

Din bulibășeala care e tranziția românească, Nicolae Mateescu a extras o întâmplare cu haz. Un ansamblu de dansuri bătrânești dintr-un sat e invitat într-un turneu în China. Dând curs îndelungatei noastre tradiții în a transforma totul într-o afacere, primarul se zbate să vâre în ansamblu, pentru a le pricopsi cu o călătorie peste hotare, neamurile și apropiații de la primărie. Comicul se naște din bănuita contradicție dintre normele estetice ale dansului bătrânesc tradițional și posibیلی componentei ai ansamblului, impuși de primar. Pentru ca harababura să fie completă apar și alte situații trăznite: o nuntă la care mirele e uitat în beci timp de trei zile, o cântăreață de muzică populară trimisă de un protector din Senatul României, spre a asista ansamblul, o japoneză picată din cer în plin balamuc. Structural, Nicolae Mateescu nu e un satiric

necruțător, ci un poet disimulat. Drept urmare, peste toată veselia trece pe nesimțite o boare de poezie. Întâmplările hazlii se amestecă astfel cu fapte din viață ce-ți produc îngândurări melancolice: o iubire rămasă din tinerețe între doi bătrâni, un tânăr (instructorul) în căutarea femeii ideale, supraviețuirea postdecembristă a oportunistului din comunism. Din întâlnirea hazului cu melancolia se naște o comedie lirică, sub semnul unui cehovianism discret. Oferind posibilitatea unor interpretări de excepție (rapsodul popular Niță Snae, directorul Sorin Aristide, Maria, cântăreața de muzică populară) piesa lui Nicolae Mateescu are șansa de a se constitui, grație regiei lui Gelu Colceag, într-un spectacol solid, merit a reabilita seriozitatea în teatrul românesc postdecembrist.

Ion CRISTOIU

Natalia Călin, Mihai Mereuță









M E T A F O R A I N C O M P E T E N Ţ E I

Piesa de teatru a lui Nicolae Mateescu este și un posibil scenariu de film. Tot timpul se simte tentația autorului de a depăși spațiul scenic și de a ieși "afară", unde repercutează tot ce se întâmplă pe scena unui viitor și prezent spectacol al tranziției spre nici o perspectivă, trăit glumeț, într-o lume fără tineri și copii, îmbătrânită, hurducăind voinicește, cu amintiri băloase și doar cu șansa plecării, ultima, ca să se vândă și ce ne-a mai rămas: țoale, mercur și dansuri populare. Totul susținut vioi într-o bulibășeală bășcăliosă pe care o iubim, însoțită de ritmurile acordeonului unui rom de-al nostru care, la nevoie, deprinde și acorduri chinezești sau japoneze, cum e cazul.

Construcție abilă a unei dezordini funciare, viețoase la urma urmei, acceptată și plăcută, ca o gutuie mușcată viguros, țărănește, cu foame, în care dincolo de realismul debordant și sufocant, autorul ascunde "transparent" metafora incompetenței ce pare să ne osândească peren.

Andrei BLAIER



Marius Gâlea, Radu Gabriel



Marius Florea Vizante



TEATRUL NAȚIONAL „I. L.

Stagiunea 1998 - 1999

BOABE DE ROUĂ PE FRUNZA

de NICOLAE

Regia și vers
GELU C

Scenografia

Muzica

Niță Snae

Melania Chircu

Petre Chircu

Primarul

Instructorul

Iancu Ionel

Inginerul

Genica Turtoi

Laurențiu Turtoi

Maria

Consiliera japoneză

și CATIȚA ISPAS, ERIKA BĂIEȘU, ARISTIȚA DIAMANDI, MARIN NEGREA, MIRCEA COJAN, GEORGE
MONICA DAVIDESCU, ANDREI DUBAN, DRAGOȘ IONESCU, MEDEEA MARINESCU, SIMONA
IOANA CONSTANTINESCU, LAURA CREȚ, MIHAELA DUMITRU, IOANA GHINGHINA, DRAGOȘ HULUBEANU,
DRAGOȘ SILIVESTRU, MARIANA

Lumini TONIA DRAGNEA
Sunetul NICOLAE BASOV

Consultant mișcare

Coordonator Sala Mă

Secretar de redacție
CLAUDIU CRISTESCU

Editor co

LIVIU DC

Ed

CARMEN

Constantin Vânătoru (director economic), Cristina Popa (contabil șef), ing. Corneliu Ciolac (încălzire),
Mihaela Nicolae (șef producție), Nicolae Ioan (șef atelier tâmplărie), Vasile Mateiaș (șef atelier
Constantin Alexandru (șef atelier tapițerie), Teodora Telea (șef atelier mode-flori), Ilie Preda
Viorel Pater (șef atelier sculptură-butaforie), Andrei Bathori (șef machiaj), Victoria Voinea (peruci-coafură), Eugel
lumini), Vasile Neguț (șef electrician), Manuela Răduț și Gabriel Ene (mecan

Tipar ©ARTPRII

. C A R A G I A L E " B U C U R E Ş T I



PREMIERĂ ABSOLUTĂ

DE LOTUS ÎN BĂTAIA LUNII

MATEESCU

scenă
muzică scenică
OLCEAG

LILIANA CENEAN
ŞTEFAN CARAGIU
IOSIF HERŢEA

MIHAI MEREUŢĂ
SILVIA NĂSTASE
ALEXANDRU HASNAŞ
RADU GABRIEL

MARIUS FLOREA VIZANTE / MARIUS GÂLEA
MARCELO COBZARIU / MARIUS RIZEA
CRISTIAN CREŢU / VICTOR VURTEJANU
AFRODITA ANDRONE / NATALIA CĂLIN
MIRCEA GHEORGHIU / ION IONUŢ CIOCIA
MARIA BUZĂ / MARIA TESLARU
KANA HASHIMOTO

IGORE NAGACEVSCHI, GEORGE SÂRBU, SILVIU BIRIŞ, GEORGE CĂLIN, GABRIEL COSTEA,
SIMINA SIMINIE, DRAGOŞ STEMATE, LAURA VLAD, MONALISA BASARAB, DAN CHIRIAC,
LUCIA BABA, CRISTINA MOLDOVEANU, PETRE PLETOSU, SIMONA POPESCU, SIMONA MARIA POPESCU,
MARIANA TUDOSIE, COCA ZIBILIANU

scenă LIVIU LUCACI

regia VLAD STĂNESCU

coordonator

CRNEANU

scenarist

MOCANU

Regia tehnică PAUL TĂNASE

Sufleor SIMINA SIMINIE

Fotografii

MIHAIL CRATOFIL

inginer şef), ing. Vetuţa Gavrilă (şef serviciu energetic), ing. Ionel Pascu (şef serviciu electronic)
meccanic), Tudor Vasile (şef atelier croitorie bărbaţi), Rodica Sandu (şef atelier croitorie femei)
(şef atelier boiangerie), Matei Florea (şef atelier cizmărie), Gheorghe Mihai (şef atelier pictură)
ia Radu (broderie), Eugen Mareş (coordonator tehnic), Virgil Manolea (şef maşinist), Tonia Dragnea (operator orgă
sme scenă), Nicolae Marin (şef tapiterie scenă), Silviu Negulete (şef recuziter)

NT® - BUCUREŞTI

TEATRUL NAȚIONAL „I. L. CARAGIALE” BUCUREȘTI



Stagiunea 1998 - 1999

PREMIERĂ ABSOLUTĂ

BOABE DE ROUĂ PE FRUNZA DE LOTUS ÎN BĂTAIA LUNII

de NICOLAE MATEESCU

Regia și versiunea scenică
GELU COLCEAG

Scenografia LILIANA CENEAN
ȘTEFAN CARAGIU
Muzica IOSIF HERȚEA

Niță Snae MIHAI MEREUȚĂ
Melania Chircu SILVIA NĂSTASE
Petre Chircu ALEXANDRU HASNAȘ
Primarul RADU GABRIEL
Instructorul MARIUS FLOREA VIZANTE / MARIUS GÂLEA
Iancu Ionel MARCELO COBZARIU / MARIUS RIZEA
Inginerul CRISTIAN CREȚU / VICTOR VURTEJANU
Genica Turtoi AFRODITA ANDRONE / NATALIA CĂLIN
Laurențiu Turtoi MIRCEA GHEORGHIU / ION IONUȚ CIOCIA
Maria MARIA BUZĂ / MARIA TESLARU
Consiliera japoneză KANA HASHIMOTO

și CATIȚA ISPAS, ERIKA BĂIEȘU, ARISTIȚA DIAMANDI, MARIN NEGREA, MIRCEA COJAN, GRIGORE NAGACEVSCHI, GEORGE SÂRBU, SILVIU BIRIȘ, GEORGE CĂLIN, GABRIEL COSTEA, MONICA DAVIDESCU, ANDREI DUBAN, DRAGOȘ IONESCU, MEDEEA MARINESCU, SIMINA SIMINIE, DRAGOȘ STEMATE, LAURA VLAD, MONALISA BASARAB, DAN CHIRIAC, OANA CONSTANTINESCU, LAURA CREȚ, MIHAELA DUMITRU, IOANA GHINGHINA, DRAGOȘ HULUBA, CRISTINA MOLDOVEANU, PETRE PLETOSU, SIMONA POPESCU, SIMONA MARIA POPESCU, DRAGOȘ SILIVESTRU, MARIA TUDOSIE, COCA ZIBILIANU

Lumini TONIA DRAGNEA
Sunetul NICOLAE BASOV

Consultant mișcare scenică LIVIU LUCACI
Coordonator Sala Mare VLAD STĂNESCU

Regia tehnică PAUL TĂNASE
Sufleor SIMINA SIMINIE

Secretar de redacție
CLAUDIU CRISTESCU

Editor coordonator
LIVIU DORNEANU
Editor
CARMEN MOCANU

Fotografii
MIHAIL CRATOFIL

Constantin Vânătoru (director economic), Cristina Popa (contabil șef), ing. Corneliu Ciolac (inginer șef), ing. Vetuța Gavrilă (șef serviciu energetic), ing. Ionel Pascu (șef serviciu electronic)
Mihaela Nicolae (șef producție), Nicolae Ioan (șef atelier tâmplărie), Vasile Mateiaș (șef atelier mecanic), Tudor Vasile (șef atelier croitorie bărbați), Rodica Sandu (șef atelier croitorie femei)
Constantin Alexandru (șef atelier tapițerie), Teodora Telea (șef atelier mode-flori), Ilie Preda (șef atelier boiangerie), Matei Florea (șef atelier cizmărie), Gheorghe Mihai (șef atelier pictură)
Viorel Pater (șef atelier sculptură-butaforie), Andrei Bathori (șef machiaj), Victoria Voinea (peruci-coafură), Eugenia Radu (broderie), Eugen Mareș (coordonator tehnic), Virgil Manolea (șef mașinist), Tonia Dragnea (operator orgă lumini), Vasile Neguț (șef electrician), Manuela Răduț și Gabriel Ene (mecanisme scenă), Nicolae Marin (șef tapițerie scenă), Silviu Negulete (șef recuziter)

**MOȘ AXINTE
A MURIT
ÎN PLINĂ ȘEDINȚĂ
A CONSILIULUI
LOCAL,
ÎN TIMP CE
REVENDECA
25 DE ARI
DE PĂMÂNT**

• Consilierii i-au cerut primarului ca până miercuri să-și prezinte demisia

Vineri seară, Gheorghe Axinte (76 de ani) din Liteni - Suceava a venit la ședința Consiliului Local pentru a revendica o suprafață de teren de 25 de ari. Între moșneag și primarul Mihai Angheloa s-a produs un schimb dur de replici, în timpul căruia pensionarului i-a venit rău. Axinte a căzut la podea și, în două minute, a murit. Sătenii spun că bătrânul a murit de inimă rea, în timp ce familia susține că primarul "l-a ucis prin vorbe".

Sâmbătă, membrii C.L. Liteni s-au întrunit în ședință extraordinară, au analizat comportamentul șefului executivului local și i-au cerut ca până miercuri să-și prezinte demisia.

(Vichenti Cosma - Național,
2 martie 1999)



**ÎNTÂMPLĂRI
ȘI ÎNTÂLNIRI**

Întâmplător i-am povestit lui Nic Mateescu, în urmă cu câțiva ani buni, peripețiile constituirii unui ansamblu reprezentativ pentru arta tânără, care urma să efectueze un turneu în China...Iată sursa de inspirație a subiectului piesei;

Întâmplător am văzut la Dresda o frescă murală ce reprezintă istoria Saxoniei și în compoziția căreia toți marii ctitori de civilizație și progres

Spectacole realizate de Gelu Colceag
aflate în repertoriile teatrelor

Teatrul Național București

Regina mamă de Manlio Santanelli

Cotletele de Bertrand Blier

Satana cel bun și drept de Tudor Popescu

Teatrul L. S. Bulandra

Tacâmuri de pui de Spiro Gyorgy

Teatrul C. Nottara

Cazul Gavrilescu după Mircea Eliade

Teatrul Odeon

Don Juan a la Russe după A. P. Cehov

Teatrul Toma Caragiu - Ploiești

Inimă de câine după Mihail Bulgakov



Scenă din repetiții

Înaintau călare privind spre trecut... Iată sursa de inspirație a finalului spectacolului;

Întâmplător i-am povestit profesorului și marelui meu prieten, Ion Cojar, despre existența acestei comedii "de sertar" de mare actualitate... Iată-o înscrisă în repertoriul Teatrului Național din București;

Nu întâmplător, însă, m-am întâlnit și reîntâlnit cu vechii și mai noii mei prieteni și colaboratori:
- după **Regina balului** m-am reîntâlnit cu Nic

Mateescu, pe care îl socotesc unul dintre cei mai importanți autori dramatici ai momentului;
- după anii de studenție la I.A.T.C., unde mi-a fost profesor, și perioada în care am fost actor la Teatrul Bulandra, unde mi-a fost coleg, m-am reîntâlnit cu un mare actor, pe nedrept uitat, Mihai Mereuță;

- după izbânda supremă la un festival mondial de teatru studențesc, cu un spectacol de teatru folcloric românesc, la crearea căruia a avut o contribuție decisivă, m-am reîntâlnit cu unul dintre cei mai importanți compozitori de muzică de scenă - Iosif Herța.

- după șase spectacole realizate împreună, m-am reîntâlnit cu foarte talentații și deloc onorații scenografi Liliana Cenean și Ștefan Caragiu;

- după multe experiențe comune fericite m-am reîntâlnit cu unul dintre cei mai dragi dintre foștii mei studenți - actorul, profesorul și - îi doresc din toată inima - viitorul dramaturg, Radu Gabriel;

- după o muncă pedagogică susținută și benefică m-am reîntâlnit cu câțiva dintre studenții ultimelor mele promoții, tinerii actori de mare viitor, Marius Florea Vizante, Marius Gâlea, Maria Buză, Cristian Crețu, Ionuț Ciocia, Afrodita Androne și Kana Hashimoto;

- m-am întâlnit întâia oară cu o mare actriță care, sunt convins, va avea o a doua tinerete artistică fulminantă, Silvia Năstase;

- m-am întâlnit, de asemenea, cu profesioniștii și oamenii deosebiți care sunt Alexandru Hasnaș, Maria Teslaru și Mircea Gheorghiu;

- m-am întâlnit cu foarte tinerii actori Victor Vurtejanu, Marcelo Cobzariu, Marius Rizea și Natalia Călin, cărora le prevăd o carieră strălucită;

- m-am reîntâlnit cu mine.

Boabe de rouă... multe de umor, nu puține de ironie, câteva de lirism și două-trei de dramatism... **Pe frunza de lotus...** un cămin cultural intrat în circuitul economiei de piață... **În bătaia lunii...** lumina palidă care ne ocrotește visele frumoase "sau coșmarurile?"

Dedic acest spectacol țaranului român de 76 de ani care a murit într-o primărie din România anulul 1999, cerând pământul care i se cuvenea.

Gelu COLCEAG



Cristian Crețu



Victor Vurtejanu



Marcelo Cobzariu



Marius Rizea

TEATRUL NU ESTE NUMAI DISTRACTIE

Eu cred că teatrul nu este numai o distracție. Odată nu era așa: concepția aceasta a teatrului, numai de distracție, este foarte recentă, nu împlinește nici măcar o sută de ani, așa încât cei care vorbesc în numele acestei concepții dovedesc că nu cunosc deloc trecutul, nu s-au uitat puțin în urmă. În lumea veche teatrul era complectarea religiei și școală de educație cetățenească.

Grecul nu învăța nici istorie, nici geografie, nici religie la școală; prin Teatrul grec se forma cel mai admirabil cetățean pe care l-a avut vreodată umanitatea. Grecia datorește în cea mai mare parte ceea ce a avut Teatrului grec, unde mergeau cetățenii fără plată, și unde nimeni nu s-a gândit un singur moment să facă pe placul nimănui, datorită fiind de a înfățișa *principiile înseși de existență ale cetății*; acesta a fost scopul Teatrului grec.

Eu teatrul așa îl înțeleg și nu văd prin ce ar fi înlocuit acest teatru. Prin lecțiile de școală? Mai pedagogice, mai învățate pe de rost, mai profesor care se lasă pe tânjală, mai elev care trage chiulul, gândindu-se la cea mai apropiată întrecere în arenă? Doar știm cu ce demoni teribili avem să ne luptăm, dintre care unul se cheamă rutina și celălalt se cheamă intriga și acestea unite împreună apără școala cea veche de orice înnoire în sensul școlii vii care trebuie să existe.

Prin ce s-ar înlocui teatrul: prin conferințe publice?

Fiecare vorbește de ce știe și de ce nu știe, unui auditoriu care de multe ori nu ascultă

și se întoarce înapoi de la conferință fără nici un rezultat.

Prin cărți? Cărți scumpe, care de multe ori au un titlu și cu totul alt cuprins? Prin ce putem înlocui această formație care aduce oameni vii vorbind înaintea dumneavoastră și prezintă pasiuni și interese în lupte și frământări, ori de vreți ori de nu vreți? (...)

Teatrul Național să servească, să provoace literatura noastră națională, să o îndrepteze când greșește, să-i pună la dispoziție largă sa experiență, să se pună la dispoziția literaților de talent...

Nicolae IORGA
Teatru și societate

Piesa românească trebuie să fie temelia repertoriilor românești. Teatrele care se plâng de lipsa pieselor dovedesc că nu le-au căutat, pentru că nu le interesează. Altminteri, le-ar găsi mai ușor decât găsesc piesele străine și le-ar găsi de cele mai multe ori mai bune. În orice caz le-ar găsi mai potrivite. (...)

Scena comică, pe care nimeni n-a cules-o, n-a controlat-o și nici n-a dus-o mai departe până la act ori la piesă, mișună într-o bogăție neînchipuită prin toate cotloanele zecilor de mii de sate de la noi. Trainica sămânță a teatrului românesc acolo stă și acolo trebuie căutată.

Victor Ion POPA
Scrisori despre teatru



Marius Florea, Izabela, Mihai Meruța

Mircea Gheorghiu

BINE AȚI VENIT





A T E N Ţ I E L A P Ă M Â N T !

Realitatea continuă să contracareze nemulţumirea unor dramaturgi, cu privire la soarta piesei noastre originale. Asta, deşi valoarea textelor încredinţate scenei, cu foarte puţine excepţii, este departe de a susţine temeiul acestei nemulţumiri. O dovadă a interesului manifestat pentru piesa românească de astăzi ne-o dă, încă o dată, prima scenă a ţării, cu această comedie scrisă de Nicolae Mateescu, inspirată din mai vechile sau mai noile strâmbătăţi din viaţa satului. Căci numai poezii, când ajung prim-miniştri, văd un "echilibru în toate". În centrul necazurilor, împărţirea pământului ("punerea în posesie"), aflată în cazul acesta tocmai la cheremul celor care au dus la "bun sfârşit" colectivizarea. Doar funcţiile se "metamorfozează", însă "Răul", e păstrat cu sânge şi... proliferază. Intriga pare mai degrabă şocantă, decât complicată. Cei care

îşi vor revendica drepturile de proprietari sunt tocmai componenţii unui "ansamblu de dansuri bătrâneşti", invitat la un turneu în China. (Ce greu ne despărţim de fantoma "Cântării României!"). Purtătorul de cuvânt al artiştilor amatori, un fel de lider sindical, dar fără bătă, este tocmai "rapsodul popular al satului", spirit justiţiar şi hâtru totodată, care îşi "regizează" până şi o moarte aparentă, spre a le veni de hac troglodiţilor din primărie. Pigmentată cu o nuntă ce trebuie să se repete datorită dispariţiei mirelui, "acţiunea" piesei are loc la căminul cultural, unde, ca mai în toate casele de cultură ridicate cândva spre a-l blagoslovi până la isterie pe "omul nou", au înflorit S.R.L.-urile de tot felul, nunţile şi botezurile vegheate de "Bingo" ori de omniprezenta "discotecă". În inventarul "păcatelor" post-decembriste "bifate" de autor, recunoaştem şi unele devenite "legendă", ca "listele de revoluţionari". Dar, ce folos? Vorba lui "nea Niţă", rapsodul protestatar: "Foaie verde de arin / Şi când vorbim, ce folosim? / Că noi vorbim, noi auzim!" Când în chip inspirat, când cam forţat, amintind de unele

clişee, umorul îşi scoate capul mai tot timpul din situaţii şi dialog, aşa cum este şi firesc într-o comedie menită a ne face să mai râdem de noi oleacă. Să nu observăm că, aşa cum spune şi învăţătoarea - pensionară din piesă: "ne cam fugе pământul de sub picioare". Dar, când pe litoral el este înghiţit de mare centimetru cu centimetru, iar la munte o ia la vale cu case cu tot, poţi să nu observi? Este încă o dovadă că şi realitatea ţine cont de ce gândesc dramaturgii, sau că această piesă, cum s-ar fi spus nu cu mult timp înainte, pare şi ea "ruptă din viaţă". Dacă nu cumva şi aceasta din urmă ne cam fugе de sub ochi, fără a-i mai putea desluşi rosturile? Asta face parte, însă, din altă comedie, nu-i aşa?

Ion PARHON





C O M E D I A TREBUIE JUCATĂ SERIOS

- *Maestre Mihai Mereuță, n-ați mai urcat pe scena unui teatru de mulți ani de zile... Care este cauza?*

- Cauza este că, simplu, am ieșit la pensie. Asta nu înseamnă că mi-am neglijat meseria. Din 1991, de când nu am mai jucat în teatru, am avut roluri în filme, colaborări la radio și la televiziune... Sigur că am resimțit lipsa mea de pe scenă. Mi-a fost dor de teatru...

- *N-ați vrut să jucați, sau nu vi s-a propus un rol care să vă atragă?*

- Am fost chemat, dar... n-am avut chemare pentru ceea ce ar fi fost să joc. M-am gândit că e mai bine să aștept... Sunt sănătos, slavă Domnului și, la vârsta mea, am timp să aștept...

- *Ce v-a făcut să acceptați chemarea lui Gelu Colceag la **Boabe de rouă pe frunza de lotus în bătaia lunii**?*

- Gelu Colceag mi-a spus că are pentru mine un rol de țăran... Sigur că nu mă așteptam la un sir, sau la un conte... Iubesc țăranii și mă simt de-al lor, alături de ei. De-acolo mă trag și sunt mândru cu originea mea. I-am cerut piesa să o citesc și mi-a plăcut foarte mult. Ei, ce bine ar fi să placă și spectatorilor, cum mi-a plăcut mie!...

Am acceptat să joc și bucuria cea mai mare a fost să mă aflu într-o distribuție de oameni tineri, extraordinari, între care am întinerit și eu. Sunt talentați, receptivi, serioși, vor să facă treabă și e minunat.

- *Ați fost profesorul lui Gelu Colceag la Institut și iată, acum jucați cu tineri actori din Național care i-au fost studenți, în regia lui Gelu Colceag. Este, așadar, o distribuție cu trei generații, din aceeași familie, dacă se poate vorbi astfel - o familie artistică...*

- Așa este... Nici în Institut nu făceam diferența dintre catedră și studenți. Eram colegi. Gelu Colceag era de-o seriozitate extraordinară... *Probabil că asta este și cauza pentru care îi place comedia?*

- Evident. Comedia trebuie jucată serios ca să aibă haz. Dar, pe lângă seriozitate, are și o pasiune adevărată pentru teatru... Mă mândresc că am fost profesorul lui, că joc în regia lui, la Teatrul Național din București.

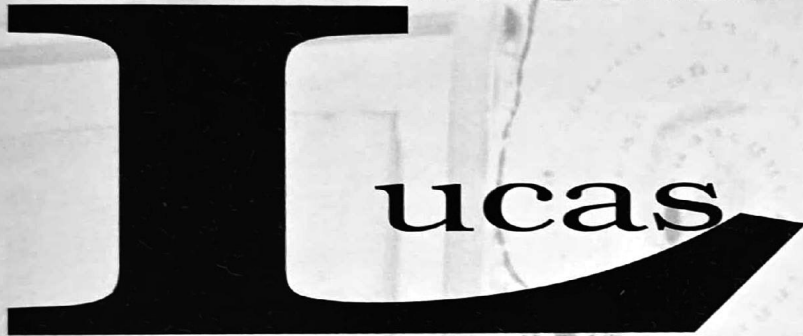


Niță Snae e ca fantoma tatălui lui Hamlet care nu-i lasă pe cei ce trăiesc pe lumea asta să-și ducă mai departe, în liniște, existența nemernică. Nefiind însă o tragedie, ci o comedie, nu moare nimeni dintr-atâta. Viața merge înainte, tropăind voios peste toate avertismentele. Rapsozii își bat gura în pustiu. În urma lor latră doar câinii din sat.

Cristian IONESCU



Lucent Technologies
 Bell Labs Innovations
 DISTRIBUTOR AUTORIZAT



Societatea noastră este prezentă pe piața românească de telecomunicații din 1996 și este distribuitor autorizat al centralelor telefonice produse de unul dintre cei mai mari producători mondiali, Lucent Technologies, centrale destinate soluționării problemelor de telecomunicații ale societăților comerciale de mărimi și necesități de comunicații extrem de variate.

Colaborând cu noi veți beneficia de:

- Un sistem de telecomunicații modern, extensibil cu costuri minime
- O platformă optimă pentru dezvoltarea în viitor a comunicațiilor integrate de voce-date-imagini
- O platformă optimă pentru dezvoltarea către sistemul ISDN, compatibilă cu toate variantele dezvoltate până în acest moment: Euro-ISDN, VN2-VN3 - varianta franceză sau 1TR5 - varianta germană etc.
- Asigurarea unui service de cea mai înaltă calitate, de către specialiști perfecționați în centre de instruire Lucent Technologies/AT&T din Statele Unite și din Europa.

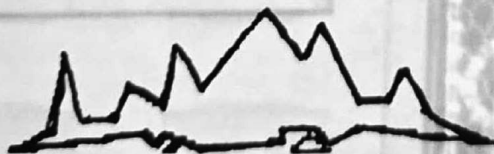
COMMUNICATION SERVICES S.R.L
 Telefon/Fax: +401 2216830, +401 2216831
 E-mail:lucascom@bx.logicnet.ro

CUPON ARCTIC

valabilitate 30.06.1999

Cu acest cupon
 beneficiați
 de o reducere de 10%
 la orice produs
 ARCTIC
 cumpărat din magazinele
 de prezentare
 și desfacere
 ARCTIC

S.C.



arctic

S.A.

Manufacturing and Trading Company for household refrigerating appliances

. 0150 . 210, 13 December st. . phone: 045710565 . telex: 17714 arctic r . fax: 04511623 .
<http://www.hip.ro/arctic>, email: gmanager@hip.ro

YARDLEY
 OF LONDON



